

[Socialministeren.]

rigtigt af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen fremhævet, at det vilde komme til at koste et eller andet Beløb for Kommunerne, at Forsorsgslovens § 297 gav Kommunerne Adgang til at forhøje det Maksimumsbeløb, der i Henhold til Forsorsgsloven under normale Vilkaar kan ydes til trængende, der henvender sig til de sociale Udvalg, og jeg erkendte ogsaa dengang, at det var rigtigt. Der er denne Adgang for Kommunerne, men den foreligger jo kun i det Øjeblik, man i øvrigt kommer op over det almindelige Maksimum. Paa samme Maade, som Aldersrenten og Invalidereenten ved denne Hjælp forhøjes med 30 Kr. for et helt Aar, vil den Hjælp, der kan ydes i Form af Kommunehjælp efter Forsorsgsloven, stige med de samme 30 Kr. Inden for den givne Grænse skal Hjælpen i øvrigt af de sociale Udvalg ydes efter Skøn, og man kommer ikke uden om, at det maa anses for rigtigt at bevare denne Ordning. Fordelingen af Udgifterne mellem Stat, Kommuner og Arbejdsløsheds-kasser maa jeg fastholde. Saadan som Lovforslaget er fremsat, er det et Resultat af de Forhandlinger, der er ført i Regeringen med Hensyn til Udgifternes Fordeling, og jeg kan ikke indgaa paa nogen anden Fordeling.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var inde paa en Række Betragtninger om Arbejdsløshedsproblemet, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa nu, fordi det meget nemt vilde føre til, at hele denne Dag og Aften vilde gaa med til en Debat om alle de Spørgsmaal, der her trænger sig paa. Blot een Ting: Sammenligninger er fortræffelige, men en Sammenligning mellem tabte Arbejdsdage paa Grund af Arbejdsløshed under Ministeriet Neergaard i 1921—22, da Arbejdsløshedsprocenten i øvrigt var 19, men da Antallet af arbejdsløshedsforsikrede var ca. 245 000, med Antallet af tabte Arbejdsdage paa Grund af Arbejdsløshed nu, da Arbejdsløshedsprocenten ogsaa — i alt Fald var det Tilfældet indtil for en Maanedes Tid siden — er 19 ganske som i 1921, men da Medlemstallet i Arbejdsløsheds-kasserne er 445 000, det vil sige henimod det dobbelte, en saadan Sammenligning kan jeg ikke under noget Vilkaar anerkende.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var meget forundret over, at der ikke under Forhandlingerne kunde tages Hensyn til Oppositionen og Oppositionens Forslag, og spurgte om Grunden hertil. Nu var det ærede Medlem jo ikke Medlem hverken af dette høje Ting eller — og navnlig ikke —

af det andet høje Ting i Aarene fra 1926 til 1929. Jeg havde den Ære ogsaa dengang at være Medlem af det andet høje Ting og har derfor Erfaring for, hvordan det gik til, dengang de nuværende Oppositionspartier var Regeringspartier og hvordan man dengang behandlede Oppositionen. Hvis det ærede Medlem havde været Medlem af dette høje Ting dengang, vilde han næppe have stillet sig saa forundret. Vi fik nemlig dengang praktisk talt ikke Lov til at tale med om det, der skulde behandles. I Udvalgene blev alle vore Forespørgsler holdt nede. Jeg besvarer dog alle Forespørgsler praktisk talt omgaaende — i den Henseende har man ingen Grund til at beklage sig. Hvis det ærede Medlem vil gennemgaa det andet høje Tings Forhandlinger fra 1927 om de Lovforslag, for hvilke jeg havde den Ære at være Ordfører, vil han se, at jeg bogstavelig talt har ligget paa Knæ for den daværende Indenrigsminister og dermed for de daværende Regeringspartier for at opnaa Forhandling, bl. a. om Arbejdsløshedsloven, men at det var umuligt at opnaa nogen som helst Forhandling, endsigse Gennemførelse af Ændringer, ja, blot saa meget som at faa Oplysninger om, hvordan Loven vilde virke. Jeg tror, det ærede Medlem skal undersøge disse Forhold, saa vil det ærede Medlem kunne forstaa, at vi har gaaet i en særdeles god Skole, i alt Fald vi, der havde den Ære at være Medlemmer af Rigsdagen i de 3 Aar, jeg her har omtalt.

Det er ikke min Hensigt hermed at sige, at vi ikke fra vor Side vil tage Hensyn til Oppositionen, men der kræves een Ting, og det er, at Oppositionen stiller sine Forslag saaledes, at vi kan tiltræde dem. Det er et Raad, jeg kender fra Udvalgsarbejdet i det andet høje Ting, dengang vi ikke havde Flertal der. Hver Gang vi vilde noget, selv om det drejede sig om Forslag, der var vedtaget af Majoriteten i dette høje Ting, fik vi af Flertallet i Udvalgene i det andet høje Ting Besked paa, at vi kunde jo skrive Forslagene om, saa de passede dem. Altsaa, jeg tror, man skal lade være med at komme med Beklagelser paa dette Omraade, men tage Tingene, som de falder, og indrette sig paa, at man maa gaa i Forhandling paa et Grundlag, der giver Mulighed for Forhandling, saaledes at der kan opnaas Enighed.

Jeg kan ikke tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti. Navnlig maa jeg have Lov til baade over for det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og andre at protestere imod den Maade, hvorpaa man her skiller de arbejds-